

[Fogh Rasmussen]

økonomiske politik, der skal føres for at nå det mål, hr. Camre ønsker sig, er den økonomiske politik, som den nuværende regering står for, og ikke de vidtløftige økonomiske planer, som socialdemokratiet senest demonstrerede her i tinget, da vi behandlede finanslovforslaget. Hvis de ændringsforslag blev gennemført, er det i hvert fald helt sikkert, at hr. Camre ikke kunne få sit ønske om en faldende rente opfyldt.

Det korte af det lange er derfor, at vi naturligvis må glæde os over, at hr. Camre bekymrer sig om udviklingen i underskuddet, men at han næppe er helt den rette til at belære os, men at vi måske kan forenes i et fælles ønske om yderligere at bringe underskuddene ned og om at skabe en økonomisk politik, som også giver baggrund for et yderligere rentefald i løbet af 1985.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg synes, at hr. Fogh Rasmussen søger at bringe en helt anden problemkreds ind i diskussionen om salget af statsobligationer til udlandet.

Når jeg taler om at stoppe et hul i statskassen, er det ikke den almindelige økonomiske politik, jeg taler om, den vil jeg naturligvis meget, meget gerne drøfte, men dette er jo ikke tidspunktet til det – nej, det, jeg taler om, er, at Danmark sælger statsobligationer til udlandet, påfører sig en rente, der ligger i størrelsesordenen 14 pct., og bruger den valuta, der kommer hjem i kassen, til at betale nogle statslån til 7 pct. tilbage før tiden. Man er i det hele taget i den situation, at man kan låne pengene til noget nær halvdelen af det, som vi får dem til i rente, når vi skaffer pengene hjem via salg af statsobligationer. Det er det, jeg kalder Ebberød Bank. Det er den renteforskel, det er det tab, vi lider ved at låne penge alt for dyrt, jeg beder om at få stoppet.

Hr. Fogh Rasmussen bruger dernæst lejligheden til, for jeg ved ikke hvilken gang, at fortælle, at der var udsigt til et underskud på 80 mia kr., dengang den socialdemokratiske regering gik. Dertil vil jeg gerne sige to ting. For det første at det for den socialdemokratiske regering i 1982 var ganske åbenbart, at vi ikke ville acceptere et underskud i størrelsesordenen 80 mia kr. Når det blev lavere, var

det ikke alene ved en indsats fra regeringens side i henseende til nedskæringer af statens udgifter, men det var også, fordi den verdensøkonomiske udvikling heldigvis blev en anden i løbet af sommeren 1982, således at de skøn, man havde lagt frem tidligere på året, heldigvis viste sig ikke at blive så alvorlige. Regeringen snittede ikke 40 mia kr. af, den snittede 15 mia kr. af for at komme ned på det tal, som faktisk blev underskuddet. Derfor må jeg sige til hr. Fogh Rasmussen, at det er at blande to ting sammen, som overhovedet ikke hører sammen.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Blot den ene bemærkning til hr. Camre, at vi nok ikke er så uenige, når det kommer til stykket, for når jeg overhovedet har taget den generelle økonomiske politik op, er det, fordi det grundlæggende problem, som hr. Camre peger på, i realiteten er, at rentespændet mellem Danmark og udlandet måske nok er i overkanten af, hvad der er realøkonomisk baggrund for, og at en fastholdelse af den økonomiske politik, som regeringen har lagt op til, vil kunne medføre et lavere renteniveau i Danmark og derfor også mindske det problem, som hr. Camre peger på.

Nu ved vi selvfølgelig ikke, hvad det er, hr. Camre vil tage op med finansministeren i finansudvalget, men jeg vil i hvert fald advare imod, at man kaster sig ud i en restriktionspolitik, hvor man forsøger at blokere de frie kapitalbevægelser mellem Danmark og udlandet. Der findes kun én løsning på dette her, og den er, at det almindelige renteniveau gradvis sænkes i Danmark.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Vi imødeser naturligvis meget gerne initiativer fra regeringens side, der kan bringe det danske renteniveau ned på det renteniveau, der er internationalt i Europa, men jeg har ikke i regeringens politik set forslag, som virkelig skulle gøre det sandsynligt. Måske får vi et rentefald på én procent eller to, men der vil stadig væk være et uacceptabelt rentespænd mellem Danmark og udlandet, og det er nok på grund af de dele af regeringens politik, som ikke virker tilstrækkelig godt,